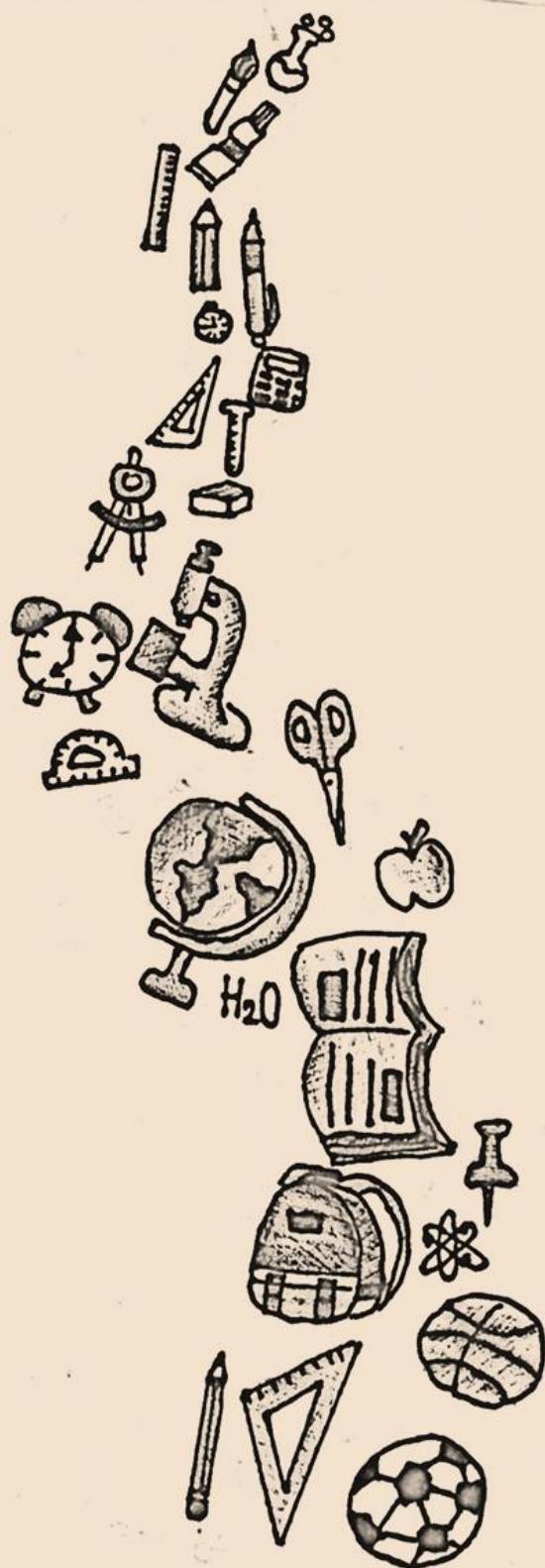

ŠKOLNÍ ČASOPIS JEMNÁČEK

Rozcestník

Slovo úvodem

Ze života školy

Představují se nové členky redakční rady

Jak se mění škola

Rozhovory s novými učitelkami

Seznamte se se šestáky

Exkurze dějepisného semináře

Dějepisná exkurze Lidice – Terezín

Historické okénko

Úspěch jemnických skautů

Sportovní zprávy

Slovo úvodem

Zdravíme čtenáře Jemňáčku,

rok se s rokem sešel a máme tu po prázdninách. Pro většinu z nás je to velmi nepříjemná událost, ale doufáme, že i přesto jste si prázdniny užili. Pro zlepšení nálady tu pro Vás máme i malé počteníčko, které právě držíte v rukou. V tomto čísle na Vás čeká seznámení s novou redakcí a hlavně zprávy a novinky ze školního života. Dozvíte se něco ze sportu, v historickém okénku se podíváme na místa, která navštívily deváté ročníky v rámci dějepisné exkurze, dále na Vás čekají rozhovory s novými vyučujícími a představení šestých ročníků.

To všechno a ještě něco navíc se dočtete v aktuálním čísle našeho školního časopisu.

Hezké čtení Vám přeje

Vaše redakce

Představují se nové členky redakční rady

- Jmenuji se Petra Fukalová.
- Jsem žákyní 7. B a jsem novou členkou redakční rady.
- Ráda chodím do přírody, ať sama, s kamarádkami nebo se svým pejskem.
- Často poslouchám písničky a sleduju filmy.
- Ze sportu mám nejraději jízdu na koni.
- Miluju modrou a černou barvu.
- Mezi mé oblíbené předměty patří anglický jazyk, přírodopis a zeměpis.

Petra

PETRA

TEREZA

Ahoj,
jmenuji se Tereza Bauerová, je mi 14 let a chodím do 8. A. Mám dvě mladší sestry.

Ve volném čase se věnuji sportu, malování a parlamentu.

Ráda plavu, už od svých devíti let, a hraju volejbal.

Přestože už jsem v osmém ročníku, nevím, čím bych chtěla být. Váhám mezi veterinářkou a mezi uměleckým zaměřením.

Z hudby poslouchám pop music.

Moje motto, kterým se řídím, je: Život je boj, ale stojí za to. Tak si ho užívej naplno. Nikdy totiž nevíš, kdy skončí.

Terka

Představují se nové členky redakční rady

ANNA

Ahoj,
jmenuji se Anna Kinclová,
chodím do 7. třídy,
miluji zvířata,
za rok mi bude třináct let,
baví mě všechny druhy sportů,
také ráda dělám ve svém volném čase gymnastiku,
věnuju se jí už dva roky,
mezi mé oblíbené předměty ve škole patří,
výtvarná výchova a anglický jazyk,
ráda se dívám na seriály
a poslouchám písničky.

Ája

Co nového ve škole?

Začátek letošního školního roku je ve znamení mnoha změn.

Prázdniny jsou dobou, kdy si žáci i učitelé užívají zaslouženého volna, chodby a třídy ztichnou a právě tehdy se v budově školy začíná opravovat a rekonstruovat. Ve fotoseriálu se můžete podívat, co nového se během dvouměsíčního volna vybudovalo nebo tzv. dostalo nový kabát.

Od začátku nového školního roku se setkáváme nejen s novými žáky, kteří přišli do šestých tříd z okolních škol, ale nové tváře se objevily i v učitelském sboru. Nové učitelky jsme vyzpovídali, abychom se o nich něco dozvěděli. Šestáků jsme se zeptali na to, jak se jim na druhém stupni líbí, co je pro ně těžké, nové, a protože se spolu seznamovali na Zvůli, byli jsme zvědaví i na jejich zážitky z adaptáku. Co všechno na sebe prozradili, se dozvíte v rozhovorech.

Jak se mění škola

Jak jste si už určitě všimli, v naší škole probíhá nemalá modernizace interiéru. Připravil jsem si proto pro Vás fotoseriál, kde si tyto části školy ukážeme a popíšeme.

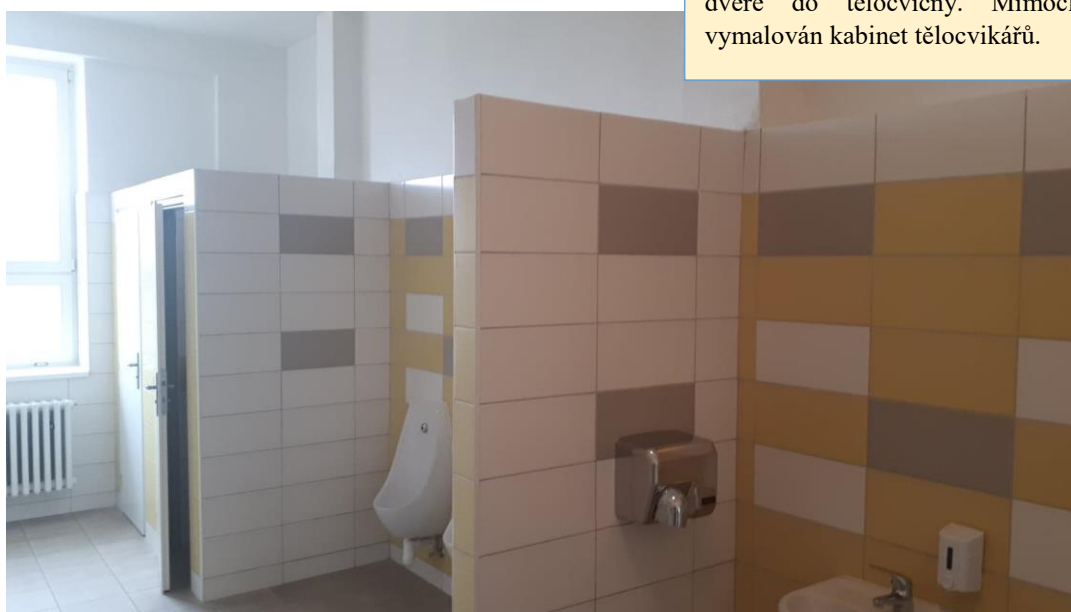

I. stupeň

I. stupeň

Na prvním stupni u skleněných dveří proběhlo opravdu hodně změn, a to hlavně vizuálních. Celý prostor byl obložen novými dlaždicemi, byly zrekonstruovány záchody a také byly vyměněny dveře do tělocvičny. Mimochodem byl i vymalován kabinet tělocvikářů.

Výtah

Na výtahu se zatím stále pracuje. Šachta je vedena od šaten (vedle kanceláře pana školníka) až do 2. patra (hned vedle schodů). Výtah bude sloužit pro žáky s omezenou pohyblivostí.

Malý výtah pro vozíčkáře

Nové stoly a židle v jídelně

V jídelně bylo provedeno několik úprav. Jak jste si už určitě všimli, zmizely veškeré staré stoly a židle, přibyl „barový stůl“ a celková organizace podávání nápojů byla také pozměněna.

Dom Ω

Rozhovory s novými učitelkami

Mgr. PAVLA REIMANNOVÁ

Jak na Vás působí naše škola?

„Zatím se tady cítím dobře, kolegové jsou příjemní a pomáhají mi. S žáky se postupně sžívám.“

Jakou máte vystudovanou profesi?

„Učitelství angličtiny a češtiny.“

Kde jste před nástupem do naší školy učila?

„Učila jsem tři roky na ZŠ u Plzně a patnáct let na SŠ v Mladé Boleslavi.“

Kolik máte dětí?

„Nemám.“

Jaké máte oblíbené aktivity?

„Ráda cestuji, chodím do přírody, fotím. Někdy si zajdu do divadla nebo na koncert.“

Mgr. MARTINA SLABÁ

Jak na Vás působí naše škola?

„Příjemně, líbí se mi tady.“

Který obor jste vystudovala?

„Učitelství německého jazyka a rodinné výchovy pro druhý stupeň.“

Kde jste před nástupem do naší školy učila?

„V Moravských Budějovicích na Gymnáziu a SOŠ.“

Kolik máte dětí?

„Tři.“

Jaké máte oblíbené aktivity?

„Jógu, jízdu na kole a zajímám se o psychoterapii.“

Mgr. LADA ŠTROBLOVÁ

Jak na Vás zapůsobila naše škola? Čím Vás překvapila?

„Nepřekvapilo mě toho moc na jemnické škole, protože ji docela dobře znám z pohledu rodiče. Chodily sem všechny moje děti. Co mě ale mile překvapilo, je přátelský a vstřícný kolektiv učitelů – kolegů.“

Jakou máte vystudovanou profesi?

„Vystudovala jsem učitelství německého jazyka pro ZŠ a SŠ.“

Kde jste před nástupem do naší školy učila?

„Neučila jsem, pracovala jsem v manželově firmě.“

Kolik máte dětí?

„Mám tři děti.“

Jaké máte oblíbené aktivity?

„Mám ráda sport, jezdím na kole, rychlou chůzi, chodím s pejskem, plavání, lyžování, četbu.“

Děkujeme za rozhovor.

Ája a Peťa

Představuje se Vám 6. A

Třídní učitelka Mgr. Pavla Reimannová

Jak se ti líbí na druhém stupni?

- Jsem tu zatím krátce, ale zatím to je vše v pohodě. Líbí se mi tu, akorát se trochu bojím toho těžšího učiva.
- Začíná to být zajímavější než na prvním stupni.
- Na prvním stupni to bylo lepší. Nemuseli jsme se pořád stěhovat, neměli jsme tolik učitelů a tělocvik měli kluci i holky dohromady. Na druhém stupni se musíme pořád stěhovat a máme společný tělocvik holky z 6. A, B, C. Lepší byl první stupeň.
- Zatím je to krátká doba na nějaké větší hodnocení. Ale je zajímavé, že máme různé učitele s různými přístupy k nám. Tak když si s některým zrovna nesednete, neučí vás na většinu předmětů. Za tu chvilku, co jsem na druhém stupni, hodnotím přestup za vydařený.
- Na druhém stupni se mi líbí, střídání učitelů mi nevadí, aspoň je poznám, zato přecházení mezi třídami je hrůza.
- Na prvním stupni se mi o trochu líbilo víc, protože toho učení bylo méně, ale na druhém stupni si připadám jako velký kluk. Je tam sice hodně učení, ale aspoň se něco nového naučím.
- Přecházení z třídy do třídy mi moc nevadí. Učení mi zatím docela jde, takže bych neřekla, že jsem přešla na druhý stupeň.
- Někdy se mi nelíbí stěhovat se do jiných tříd, akorát my se tolik nestěhujeme, takže to až tak nevadí.
- Líbí se mi to, ale radši bych chtěla být na prvním stupni, protože je tam méně učení a je to lehčí. A učení mě bavilo víc.
- Trochu mi vadí neustálé se stěhování ze třídy do třídy, ale snad si na to zvyknu, naopak se těším na předměty, které jsme ještě neměli.
- Na druhém stupni mi to připadá skoro stejné jako na prvním stupni. Všichni mi říkali, že to všechno bude těžší, a já jim nevěřil, ale teď už věřím. No a připadám si starší, hodně starší.
- Když jsem přešel na druhý stupeň, věděl jsem, že už nejsem dítě a že mám více povinností. Zatím se mi tu líbí.
- Nevadí mi, že se nám mění učitelé, naopak jsem ráda. Seznámím se alespoň s různými metodami, jak se dá učit. A stěhování ze třídy do třídy nevnímám. Učivo zatím dobře ovládám, takže se mi moc nezdá, že jsem přešla z prvního stupně na druhý.

Je rozdíl mezi naší základní školou a školou, kde jste se učili na prvním stupni?

- Do 1. – 5. ročníku jsem chodila do Mladoňovic, do 6. ročníku jsem přestoupila do Jemnice. V Mladoňovicích jsem měla spoustu kamarádů, ale byli tam i žáci, kteří dělali naschvály a chovali se drze.
- V Jemnici máme každou třídu zvlášť a je tady i zvonek. V Mladoňovicích nebyly třídy zvlášť, nebyl tam ani zvonek, ale byly tam šatny.

Jak se ti líbilo na Zvůli?

- Na Zvůli se mi líbilo, škoda že byla jen tři dny.
- Hlavně tam byla přča.
- Užil jsem si to, hráli jsme dobré hry.
- Líbilo se mi velké množství her, které byly zčásti i naučné, jako třeba s pomocí buzoly hledání cíle ve dvojicích nebo procházka okolo tábora. Také mi chutnaly veškeré občedy, svačinky atd. Celkově to byla příjemná zkušenost.
- Na Zvůli to bylo prima. Ráda jsem hrála přehazovanou. Hry, co jsme hráli, byly super. Taky se mi líbilo, jak jsme byli na procházce. Cestou jsme kreslili mapu celé trasy a myslím, že se nám to povedlo.
- Na Zvůli se mi moc líbilo. Jen jsem se moc nevyspala, protože jsme měli chatku do kopečka.
- Na Zvůli se mi moc líbilo. Je to můj neuvěřitelný zážitek. Naučila jsem se orientovat v mapě, jak pracovat s buzolou, ale hlavně jsem se naučila pracovat společně se skupinou.
- Na Zvůli se mi líbilo hodně, třeba jak jsme na konci honili mimozemšťana a ostatní hry.
- Ze Zvůle jsem měla divné pocity. Líbily se mi během dne aktivity, které jsme plnili. Co se mi nelíbilo, tak určitě tábořiště. Jako sprchy, toalety a stany, kde jsme byli ubytovaní.
- Většinou byla nuda, ale dalo se to.

Jaká jste třída?

- Dokonalá. Všechny ze třídy mám hrozně ráda. Jsem ráda, že jsme všichni pohromadě.
- Je zajímavá. Přišli noví lidi, takže bude víc zábavy než minulý rok.
- Naše třída je dost vtipná a zábavná, a když se snažíme a chceme, tak umíme pracovat jako kolektiv nebo skupina.
- Naše třída je dobrá, ale chtěla bych tu více holek.
- Naše třída je super. Moc se nepereme, spíše si ze všeho děláme srandu, učíme se průměrně a většinou se na všem shodneme.
- Myslím, že naše třída je docela fajn, i když se někdy zlobíme a provokujeme se, ale pořád jsme třída, která když se spojí, tak určitě dosáhne daleko.
- Myslím si, že naše třída je správná. Občas se někomu něco nepovede, ale nikdo není dokonalý. V naší třídě je spousta dětí s talentem.
- Naše třída je dobrá, mám v ní hodně kamarádů, se kterými je sranda, holky jsou chytrý, teda nějaký, a hlavně nezlobí jako nějaký kluci.
- Jako třída si myslím, že jsme takoví průměrní. Někdo zlobí a má špatné známky, někdo je hodný a má dobré známky.
- Naše třída je dobrá ve sběru papíru.

Co rádi děláte ve volném čase?

- rybaření
- kreslení, sporty – florbal, volejbal a basketbal, přehazovaná
- jízda na kole, na koloběžce a na bruslích, mám ráda děti a květiny, ráda vyrábím
- florbal, basketbal, hraní na počítači, mám rád zvířata
- ráda vyrábím z hlíny, chodím do keramiky
- Veronika Mátlová: Ráda maluji, kreslím, vytvářím a vyrábím, ale taky ráda sportuji – běh, vybíjená, přehazovaná. Mám ráda kočky. Ve škole mě zatím baví dějepis, informatika, tělocvik a výtvarka. Dvakrát jsem byla na matematické olympiádě.
- Petra Prknová: Účastním se matematických soutěží, dostala jsem se i na 1. místo. Jinak mám mimo školu kroužek flétny a klavíru. S flétnou jsem v krajském kole obsadila první místo a jsem za to velmi vděčná paní učitelce Chaloupkové.

Představuje se Vám 6. B

Svých žáků se ptal třídní učitel Mgr. Josef Lojda

Honzo, jak se ti líbí na 2. stupni a vnímáš rozdíly mezi 1. a 2. stupněm?

Na 2. stupni se mi líbí, akorát je nevýhoda, že si střídáme třídy. Chybí mi, že nemáme svoji třídu. Je rozdíl mezi učiteli? Nevím, asi není.

Time, jak se ti líbilo na Zvůli?

Bylo to dobré, až na nějaký hry, které mě nebavily. – **A které?** – Jak jsme museli běhat pro písmenka a skládat abecedu, a trochu mě nebavila ani ta hra s mapou, jak jsme běhali na různá stanoviště. A jinak to bylo dobré.

Vendulko, z jaké školy jsi přišla? A jaký je rozdíl mezi tou školou a naší?

Přišla jsem ze školy z Police, ta je o hodně menší.

Máš nějaké koníčky?

Hraju na kytaru.

Simonko, jak se ti líbí na 2. stupni?

Asi líbí, docela jo.

Jsi ráda, že jsi na 2. stupni nebo bys chtěla být znovu malá? Aspoň to budu mít dřív za sebou. ☺

Adélko, je podle tebe rozdíl mezi učiteli na 1. a na 2. stupni?

Trošku, ti na 2. stupni dávají víc poznámek, když něco zapomeneme.

A jaký je mezi nimi rozdíl?

No, píšeme víc písemek, protože máme na každý předmět jiného učitele.

Kubo, co si myslíš, jsou učitelé na 1. stupni jiní než na 2.?

Na 1. stupni jsou učitelé trochu lepší než na 2., jsou méně přísní.

Lukáši, jaký je podle tebe rozdíl mezi 1. a 2. stupněm v naší škole?

Je to hodně rozdílné, protože se skoro každou hodinu musíme stěhovat do jiné třídy a je to hodně zmatkové. Ale určitě si na to zvykneme.

Radku, co se ti líbilo na Zvůli? Co jste tam dělali, jedli, pili, hráli?

Hráli jsme si s klackama, jedli jsme sladkosti a pili fantu.

A jak se ti tam líbilo?

Hodně dobrý.

Aničko, odkud jsi přišla?

Přišla jsem ze školy, která je v Polici. Je tam malá škola, takže je to velký rozdíl. Je tady všechno jiné.

Baru, jaké máš pocity z adaptačního kurzu?

Dobrý, hodně mě to bavilo. Nejvíc mě bavilo, jak jsme na konci chytali pana učitele Lojdu, který představoval uřona.

Baru, odkud jsi přišla, z jaké školy a jaké jsou rozdíly mezi tvou starou a novou školou?

Přišla jsem z Dačic. Tahle škola je větší a vaří se tu líp.

Haničko, jaký vnímáš rozdíl mezi 1. a 2. stupněm?

Že jsou tu přísnější učitelé, hodně se tady stěhuje a je jich tady víc, jsem z toho taková zmatená.

Tomáši, jaký vidíš rozdíl mezi učiteli na 1. a na 2. stupni?

Na 1. stupni byl učitel na víc hodin.

Nelo, odkud jsi přišla?

Přišla jsem z Brna a myslím si, že na to, jak je Jemnice malé město, je zde pěkná a velká škola. I ředitel školy je moc sympatický. Jediné, co mi nevyhovuje, jsou drahé čipy na obědy.

Představuje se Vám 6. C

Třídní učitel Mgr. Aleš Krajčí

Jak se ti líbí na druhém stupni?

- Na druhém stupni se mi líbí. Liší se ale tím, že máme každou hodinu jiného učitele.
- Druhý stupeň je přísnější a těžší, je problém si zapamatovat, co po mně každý učitel chce, mám strach z češtiny a hudebky.
- Na druhém stupni se mi líbí, mně stěhování vyhovuje. Já mám strach z toho, že propadnu. Na druhém stupni jsou učitelé přísnější.
- Na druhém stupni se mi líbí. Je to divné mít každou hodinu jiného učitele.
- První a druhý stupeň se liší tím, že se musíme stěhovat ze třídy do třídy, mně vyhovuje stěhování, mně je jedno, jaký učitele mám. Nemám strach z ničeho než z češtiny, český jazyk mi dělá problémy.
- Docela se mi na druhém stupni líbí – učivo, učitelé, známkování a chování učitelů. Stěhování mi moc nevyhovuje.
- Na druhém stupni se mi líbí, že chodíme do jiných tříd a nejsme pořád ve stejné. Liší se to učením. Mám strach z toho, že mi nepůjde nějaký předmět. Je velký rozdíl mezi učiteli a výukou.
- Na druhém stupni se mi líbí, že nejsme pořád ve stejné třídě a že nemáme stále stejného učitele.
- Líbí se mi na druhém stupni, ale furt se stěhujeme a to se mi nelíbí. Z ničeho strach nemám, učitelé jsou výukou stejní.
- Na druhém stupni se mi líbí. Liší se v tom, že máme více hodin, stěhování mi nevádí. Rozdíl mezi učiteli je takový, že někteří jsou přísnější.
- Na druhém stupni se mi líbí. Liší se tím, že je to zde přísnější a dostaneme nové předměty. Mně moc nevyhovuje stěhování na každý předmět, ale jiný učitel mi nevádí. Mně dělá problém čeština i,í,y,ý. Učitelé na prvním stupni jsou pomalejší a mírnější a na druhém stupni jsou učitelé přísnější a rychlejší.

Jak se ti líbilo na Zvůli?

- Mně se na Zvůli líbilo hodně. Hráli jsme hry, jedli dobré jídlo z naší jídelny, když jsem spal, tak mi byla zima.
- Na Zvůli jsme šli na večerní vycházku, pak pan učitel Lojda vzal kytaru, rozdělali jsme oheň a opékali špekáčky.
- Na Zvůli se mi líbilo. Hráli jsme různé hry. Jídlo mi chutnalo, spalo se mi dobře.
- Podle mě se líbilo všem na Zvůli. Mně jídlo moc nechutnalo a nevím, jak ve třídě. Ve stanu nám byla zima.
- Hráli jsme hry, jedli jsme chleba s povidly, při spaní mi byla zima.

Jaká jste třída?

- Mně se třída líbí a myslím, že všem se naše třída líbí. Já vynikám ve sportu a i naše celá třída.
- Vynikáme ve sportu, soutěžích a baví všechny matematika.
- Ve třídě si hodně pomáháme, někdy občas zlobíme.
- Jako třída dobře umíme sport, a když někdo potřebuje pomoc, tak pomůžeme.
- My jsme taková sportovní třída.

Je rozdíl mezi jemnickou školou a školou, odkud jste přišli?

- Přišla jsem z Moravskoslezského kraje a mezi školami žádný rozdíl nevidím.
- Přišel jsem z Budkova, na druhém stupni se mi líbí, ve třídě se cítím v pohodě.

Co děláš ve volném čase?

- František Pocar: Jezdím na koloběžce, doma uklízím, přitom si pouštím písničky, ve škole mě baví angličtina.
- Fanda Plát: Jezdím na traktoru a v kombajnu, rád chodím s tátou do lesa na čekanou. Nejradši mám písničky od Kabátů.
- Daniel Šmíd: Hraju si s naším kocourem, mým nejoblíbenějším filmem jsou Avengers.
- Miluše Nixová: Nejlépe ze sportu umím fotbal. Ve volném čase ráda chodím s kamarády ven. Mám ráda filmy a písničky.
- Petr Tesař: Ve volném čase rád dělám matematiku.
- Liliana Kneslová: Já mám radši filmy.
- Martin Baštář: Ve volném čase dělám sport, hlavně atletiku, jezdím na koloběžce a taky dělám úkoly.
- Šimon Jasanský: Učím se češtinu.

Z aktivit na Zvůli

Exkurze dějepisného semináře

V hodinách dějepisného semináře se vydáváme na prohlídky památek v Jemnici a jejím okolí.

V pátek 13. 9. 2019 jsme se podívali do jemnického muzea, které je součástí Muzea Vysočiny Třebíč.

Budova, ve které je muzeum umístěno, je zachována tak jako dřívější domy. Najdeme zde dvůr s hospodářskými místnostmi, stáj a na dvoře pod přístřeškem stojí i stará sekačka.

V přízemí muzea je umístěna expozice věnovaná Barchanu. Překvapilo nás, že první zpráva o Barchanu pochází z r. 1713, ale můžeme se domnívat, že se slavil už 100 let předtím a že dříve se slavnost odehrávala na náměstí u božích muk. V další místnosti jsme si prohlédli fotografie jemnických starostů a významných podniků. V letech 1850 – 1890 stáli v čele Jemnice Němci, prvním českým starostou byl Josef Augusta.

První patro je věnováno historii Jemnice. Dozvěděli jsme se například, že r. 1468 dobyl město Matyáš Korvín.

Bylo to zajímavé, z prohlídky jsme si odnesli spoustu zajímavých informací o našem městě a historické slavnosti Barchan.

O týden později, v pátek 20. září 2019 jsme jeli s dějepisným seminářem na exkurzi do Dačic, kde jsme navštívili muzeum a zámek.

V muzeu jsme se dozvěděli, že první kostku cukru na světě vynalezl r. 1843 Jakub Kryštof Rad. „Za vším (i za kostkou cukru) hledej ženu,“ vyslovil J. K. Rad při jejím představení. Co tím myslel? Dříve se cukrové homole štípaly kleštěmi, což bylo dost nebezpečné. Jeho manželka Juliana Radová si stěžovala na nepraktičnost, když potřebovala uštípnout malý kousek cukru, a navíc se sama zranila při sekání homole na prstě. Tehdy se obrátila na svého muže, aby vymyslel způsob, jak tuto činnost zjednodušit. Sama přišla s nápadem vyrábět cukr ve formě kostek. Manžel dal na její radu a první kostka cukru byla na světě.

Poté jsme pokračovali prohlídkou dačického zámku, který pochází z 16. století. Nejvýznamnějším rodem vlastnícím zámek je rod Dalbergů, jimž je věnována většina prohlídky. Zámek jim patřil od r. 1809 do r. 1940. Na zámku je nepřehlédnutelná enfiláda (dveře v řadě za sebou v celém patře) a velká knihovna založená roku 1909. Místnosti jsou vybaveny empírovým nábytkem a jsou v nich rozmístěny vzácné kameny, které sbíral Fridrich Ferdinand. Poslední příslušníci rodu byli Karolína (baronka) a její synové Josef a Johan. Zámek býval dříve světle žlutý jako ostatní zámky. Pod vrstvami omítky byla nalezena i současná barva, a protože se hodí ke stylu, ve kterém je zámek postaven, byl na ni přebarven.

Moc se nám to líbilo a doporučujeme vám muzeum i zámek navštívit.

Karolína Řiháčková a Nikol Nevěčná

Interiéry
dačického
zámku

Dějepisná exkurze devátáků

Lidice - Terezín

V úterý 10. 9. 2019 znovu po dvou letech navštívili devátáci opevněné město Terezín a nacisty napadenou a vypálenou obec Lidice.

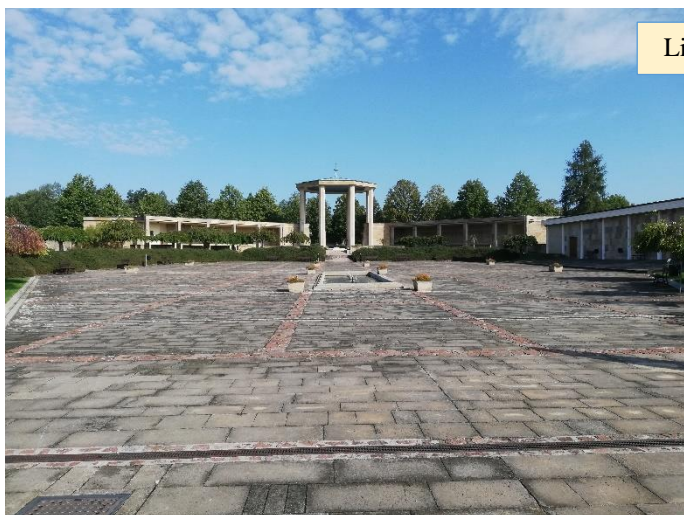
Cesta započala o půl sedmé na autobusovém nádraží, odkud jsme vyrazili směr Praha. Po necelé hodině jsme se napojili na dálnici D1 (schody do Prahy) a pak už cesta utíkala rychle. Po krátké 10minutové zastávce, jsme byli nedaleko našeho hlavního města, kterým jsme bez jakýchkoli problémů projeli.

Před Terezínem nás nejprve čekala zastávka v Lidicích, kde jsme navštívili muzeum a památník vyobrazující 82 nacisty zmařených dětských životů. Naše prohlídka byla doprovázena milou průvodkyní, která nám vše dopodrobna vysvětlila.

Po prohlídce a nakoupení suvenýrů jsme se vydali ještě dál od Prahy – do Terezína. I zde jsme měli odborný výklad od pana průvodce, který nám dopodrobna popsal, jak to v tehdejší době vypadalo a jak zde vězňové žili. Mohli jsme si vyzkoušet, v jakých podmínkách byli věznění političtí vězňové v místnosti 2x3 metrů, bez světla, bez postele, bez záchodu, opravdu kruté podmínky. Poté nás ještě čekala prohlídka pokojů, kanceláří a promítání krátkého filmu o Terezíně v terezínském „kině“. Poté přišel čas opět na nákup suvenýrů, vyfocení společné fotky a cesta domů.

Do Jemnice jsme se vrátili kolem sedmé hodiny večerní.

Dom Ω

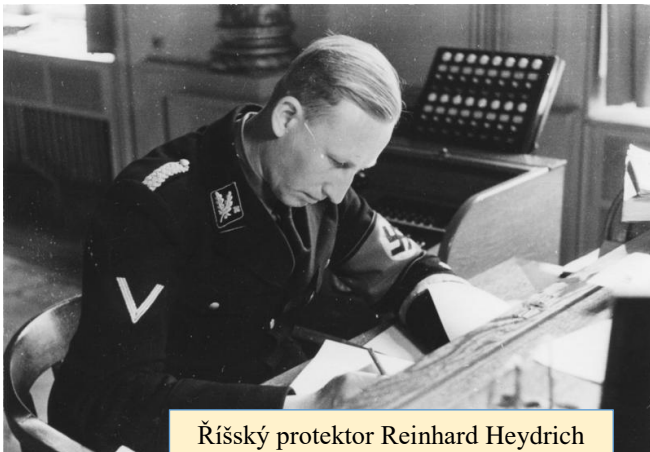

Lidice

Terezín

Historické okénko – atentát na Heydricha

Říšský protektor Reinhard Heydrich

Atentát na Heydricha byla úspěšná akce výsadkářů operace Anthropoid. Cílem atentátu byl prominentní nacist a šéf RSHA Reinhard Heydrich. Atentát provedli dne 27. května 1942 v Praze Josef Gabčík a Jan Kubiš, kteří byli pro tento úkol speciálně vycvičeni ve Velké Británii.

Ráno 27. května dojeli Gabčík s Kubišem na kolech do Holešovic. Gabčík pod kabátem sestavil samopal a oba dva vyčkávali na Heydrichův příjezd. Heydrich mířil k Pražskému hradu, odtud se měl následně vydat do Ruzyně a letecky se přepravit do Berlína za Hitlerem. Jeho automobil nebyl opancéřovaný a Heydrich jel bez ochranného vojenského doprovodu. Vůz měl sklopenou střechu a řídil ho osobní šofér a šéf ochranky Johannes Klein. Heydrich cestoval na předním sedadle.

Historické okénko vypálení Lidic

Místo, kde stával v Lidicích Horákův statek

V cca 10:32 – 10:35 zatáčel automobil tehdejší Kirchmayerovou třídou, kde vůz musel zpomalit. V tu chvíli odhodil Gabčík kabát a začal střílet na automobil, jenže samopal selhal. Heydrich nechal zastavit vůz, postavil se a vytáhl zbraň. V daný okamžik hodil na automobil Jan Kubiš speciálně upravenou, původně protitankovou bombu, která však nedopadla dovnitř vozu, ale zasáhla karoserii. Vybuchla před pravým zadním kolem automobilu. Výbuch vysypal okna projíždějící tramvaje. Střepiny zasáhly Heydricha. Po výbuchu Kubiš s Gabčíkem pokračovali ve střelbě z pistolí. Heydrich začal pronásledovat Kubiše, ale vrátil se zpátky k vozu, kde si raněný sedl na sedadlo.

Mezi přihlížejícími byla i lékařka Marie Navarová, která pro Heydricha sehnala odvoz do nemocnice. Okolo jedenácté hodiny byl Heydrich převezen do blízké nemocnice Na Bulovce. Výsledek rentgenových snímků ukázal vážná zranění. Heydrich měl po atentátu zlomené žebro, protrhlou bránici a poškozenou slezinu. Plechová střepina ze sedadla vnesla do těla nečistotu s následným rozvojem sepse. Dne 3. června upadl Heydrich do kómatu a 4. června ve 4:30 zemřel na následky celkové sepse organismu.

Skupina výsadkářů se ukryla v pravoslavném kostele sv. Cyrila a Metoděje. Odtud je měl za město odvézt Vojtěch Paur. Než ale stihli uprchnout, zradil je jeden jejich druh, Karel Čurda, který nacistům sdělil, kde se výsadkáři ukrývají. Nacisté zabili Jana Kubiše, Adolfa Opálku a Josefa Bublíka. V kryptě se ukrýval zbytek skupiny. Hasiči začali kryptu vyplavovat, ale skupina výsadkářů si raději zvolila smrt střílnou zbraní vlastní rukou.

Via 😊

Vyhlázení Lidic byla násilná historická událost, při níž došlo ke zničení obce Lidice a vyvraždění většiny jejího obyvatelstva nacistickými okupanty.

Po úspěšném atentátu československých parašutistů na Heydricha v roce 1942 byla obec Lidice v době heydrichiády vypálena, dokonale srovnána se zemí a veškeré místní obyvatelstvo popraveno nebo odsunuto do koncentračních táborů.

Celkový počet obětí dosáhl počtu 340 (192 mužů, 60 žen a 88 dětí).

Po atentátu na Heydricha se nacisté rozhodli k dosud neslýchané zastrašující akci. Nicotnou souhrou okolností byly za oběť vybrány právě Lidice.

Navečer dne 9. června 1942 byly Lidice obklíčeny jednotkami SS a německé policie a nikdo nesměl obec opustit. Starosta byl přinucen vydat veškeré obecní cennosti a obyvatelé začali být po půlnoci vyváděni ze svých domovů. Muži starší 15 let byli shromažďováni ve sklepech a chlévě Horákova statku. Ženy a děti byly shromážděny ve škole a poté převezeny do tělocvičny gymnázia. Lidičtí muži byli vyváděni po skupinách ven ze sklepa a popraveni. Zemřelo zde 173 mužů. Všechny domy včetně školy, kostela a fary byly polity benzínem a podpáleny. V následujících týdnech a měsících byly zbytky budov a domů vyhozeny do povětří.

Pietní území – zde stávaly původní Lidice

Na Kladně byly lidické děti tři dny zkoumány, nakolik jsou z rasového hlediska vhodné na převýchovu. Byly vybrány tři děti. Ostatních 88 bylo posláno do Lodže, kde jich k poněmčení vybrali sedm. Zbýlých 81 dětí bylo posláno do vyhlazovacího koncentračního tábora, kde byly ještě ten den usmrceny plynem.

184 lidických žen, které byly 12. června 1942 odtrženy od svých dětí, bylo převezeno do koncentračního tábora Ravensbrück. 53 lidických žen v koncentračních táborech a na pochodech smrti zahynulo.

Via ☺

Historické okénko – Terezín

Koncentrační tábor Terezín je souhrnné označení nacistických zařízení zřízených za druhé světové války za pevnostními zdmi a valy Terezína. Vlastně nešlo o koncentrační tábor, ale jednalo se o věznici gestapa (v Malé pevnosti, od června 1940) a o židovské ghetto (v Hlavní pevnosti, od listopadu 1941).

Pevnost Terezín byla založena v roce 1780 Josefem II. Její stavba trvala 10 let. Skládá se ze dvou částí – Hlavní (velké) pevnosti a Malé pevnosti. Malá pevnost už od svého založení sloužila jako vojenská trestnice a i nadále byla využívána jako vězení. Už za první světové války tu byly vězněny tisíce politických vězňů a válečných zajatců.

Dne 10. června 1940 získalo věznici v Malé pevnosti gestapo a zřídilo zde vězení pro politické vězně. Dne 24. listopadu 1941 bylo v Hlavní pevnosti vytvořeno židovské ghetto.

Velmi brzy bylo rozhodnuto, že na území Protektorátu vznikne „sběrný a průchozí tábor“ pro židovské obyvatelstvo. Z několika možností byl vybrán Terezín, který byl z pro nacisty k tomuto účelu výhodný. Jistou nevýhodou bylo, že v Terezíně žilo ještě civilní obyvatelstvo (asi 3 500 občanů).

Obyvatelstvo se v Terezíně měnilo v závislosti na transportních vlnách. Někdo zde pobyl pouze několik dní a byl ihned odtransportován dál, někdo zde vydržel pár měsíců, někdo rok, jen velmi málo vězňů zde strávilo čtyři roky. Podle údajů Terezínské iniciativy bylo z Terezína vysláno na Východ celkem 63 transportů a s nimi odjelo 88 135 lidí. Z nich se zpět vrátilo asi 3 600.

V Terezíně byli v průběhu čtyř let internováni lidé sedmi národností: Češi, Němci, Rakušané, Nizozemci, Dánové a na konci války Maďaři a Slováci. Celkem tudy prošlo asi 140 000 lidí označených podle norimberských zákonů za Židy, z nich téměř 35 000 zemřelo přímo v ghettu pod vlivem velmi špatných životních podmínek. Na samém konci války přijelo ve zbědovaném stavu na 15 000 lidí různých národností z evakuačních transportů a pochodů smrti (tedy z vyhlazovacích a koncentračních táborů na Východě rušených před postupující frontou). Ti s sebou přinesli epidemii skvrnitého tyfu – již po ukončení všech bojů zde tak ještě do konce května 1945 umíraly další zbytečné oběti holocaustu (asi 1 500 lidí včetně ruských a českých zdravotníků). Celkem tak terezínským ghettem prošlo asi 155 000 lidí, z nich nepřežilo druhou světovou válku 118 000.

V prvních měsících existence ghetta byli vězni hlídáni nacisty a českými četníky v kasárnách – jedná se o období tzv. uzavřeného ghetta. Reinhard Heydrich však vydal brzy nařízení, že civilní obyvatelstvo musí Terezín opustit do 30. června 1942. Od 6. července 1942 byli lidé vězněni v bývalých civilních domech a celé město se stalo jedním velkým vězením – nastalo období tzv. otevřeného ghetta. Od té doby se mohli vězni, pokud právě nepracovali, pohybovat volně po celém městě (pracovní doba byla zhruba od 8:00 do 18:00 s přestávkou na oběd; do 20:00 volný čas, od 22:00 noční klid). Zpřístupnění civilních budov znamenalo určité uvolnění poměrů, členové roztržených rodin (ve zvláštních kasárnách žili muži, ve zvláštních ženy) se mohli konečně po práci vidět.

Funkcí ghetta bylo tedy shromáždit Židy a transportovat je dál, nejednalo se o vyhlazovací tábor. Proběhly zde „pouze“ dvě trestné hromadné popravy oběšením, a to hned v počátcích ghetta, napříště se přestupky řešily jednodušeji: provinilec byl buď poslán do Malé pevnosti (což se pro Žida rovnalo rozsudku smrti), anebo byl zařazen do příštího transportu na Východ. V Terezíně nebyly plynové komory ani žádné jiné zařízení určené pro hromadné vraždění.

Osvobození Terezína proběhlo hladce a bez bojů. 1. května 1945 byla kontrola nad táborem převedena na Červený kříž, 5. května utekli poslední nacisté před blížící se frontou a 8. května 1945 přijely první sovětské jednotky.

Via☺

Úspěch jemnických skautů

19. – 22. září 2019 se v Chrastu u Chrudimi konalo celostátní kolo Svojsíkova závodu. Je to skautský závod ve všeobecných znalostech a dovednostech. Účastnilo se ho nejlepších 15 chlapeckých a 14 dívčích družstev z celé ČR. Jemnici reprezentovali Vojta Bařinka, Adam Černovický, Dominik David, Tomáš Feldebabel, Ondra Prokeš a Honza Utíkal, kteří vyhráli okresní i krajské kolo a postoupili až do celorepublikového finále, kam se dostanou jen ti nejlepší z nejlepších.

Celá hra byla vymyšlena jako příběh o pádu meteoritu a soutěžní týmy byly vyslány do oblasti jako členové utajeného armádního výzkumu. Čtyřdenní soutěž zahrnovala několik úkolů – základní test, přežití, modul brány a hlavní závod.

V základním testu jsme museli splnit tři úkoly:

- výprava – každá skupina měla podniknout noční výpravu a pozorovat nějaký zajímavý jev, o kterém pak sepsala záznam,
- medailonek – druhým úkolem bylo natočit video, ve kterém se celý tým představil,
- hra – tento úkol zahrnoval připravit si hru a seznámit s ní ostatní družstva.

Během přežití jsme museli dokázat, že se o sebe umíme postarat. Spali jsme pod širákem (nebo ve stanu) a měli jsme např. rozdělat oheň a uvařit jídlo z vlastních zásob, které potom organizátoři ochutnávali a ohodnotili.

Každý účastník závodu musel také individuálně obstát v úkolech v tzv. branách. Na těchto stanovištích jsme prokazovali svou zdatnost a vědomosti.

Hlavní závod měl 11 stanovišť, která byla rozmístěna v Chrastu a jeho okolí. Prověřovala se na nich schopnost týmové spolupráce a byla zaměřena na znalost přírody a zdravotvědy, chování v krizových situacích, hledání informací apod. I když se občas něco málo nepovedlo, naše skupina Rysů zastupující celou Vysočinu si se všemi úkoly poradila.

Umístili jsme se jako 10. nejlepší tým v České republice a věřím, že můžu říct za všechny hochy z Jemnice, že jsme si to velice užili a na tyto dny jen tak nezapomeneme.

Tomáš Feldebabel

Sportovní zprávy

BASKETBALOVÝ TURNAJ

V sobotu 21. září 2019 odehrály naše basketbalistky zápas na turnaji Sokol Open v Moravských Budějovicích.

Je to veřejná akce, která se koná každý rok. Dalo by se říci, že je to akademie, na niž se rodiče přijdou podívat na výkony svých dětí v různých kroužcích (např. gymnastice, street dance...). Dokonce tam bývá i skákací hrad pro menší děti, takže si užije každý. Samozřejmě ani tento rok chybělo občerstvení. Dostáváme lístečky, na kterých je napsáno, jaké jídlo a pití máme na výběr.

Družstvo Jemnice A (neboli starší) hrálo proti družstvu ZŠ Havlíčkova ul. Mor. Budějovice A a Předín A, Jemnice B (neboli mladší) se utkala s basketbalistkami ZŠ Havlíčkova ul. Mor. Budějovice B a Předína B.

Družstvo Jemnice A zvítězilo a Jemnice B obsadilo krásné druhé místo.

Výsledky: Družstva A

1. místo: Jemnice A
2. místo: Předín A
3. místo: ZŠ Havlíčkova ul. M. B. A

Družstva B

1. místo: ZŠ Havlíčkova ul. M. B. B
2. místo: Jemnice B
3. místo: Předín B

Ali ☼, Terry a Terezz

PŘESPOLNÍ BĚH

V pátek 27. září 2019 se v jemnickém parku uskutečnil 7. ročník přespolního běhu. Výsledky jsou započítány do celoroční soutěže O nejsportovnější třídu.

Děkujeme všem zúčastněným za skvělý závod a gratulujeme vítězům.

Pořadí tříd:

Chlapci

1. místo 3. B
2. místo 3. A
3. místo 2. A
4. místo 2. B

1. místo 5. A
2. místo 4. B
3. místo 5. B
4. místo 4. A

1. místo 6. B
2. místo 7. C
3. místo 7. B
4. místo 6. C
5. místo 7. A
6. místo 6. A

1. místo 9. A
2. místo 9. B
3. místo 8. B
4. místo 8. A
5. místo 9. C

Dívky

1. místo 3. A
2. místo 3. B
3. místo 2. A
4. místo 2. B

1. místo 5. A
2. místo 5. B
3. místo 4. A
4. místo 4. B

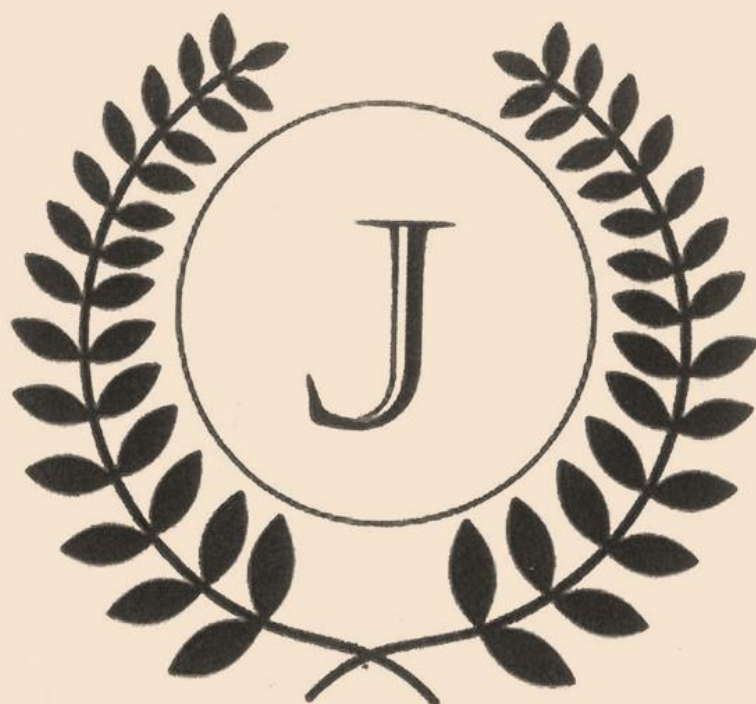
1. místo 7. A
2. místo 6. B
3. místo 6. C
4. místo 7. B
5. místo 7. C
6. místo 6. A

1. místo 8. A
2. místo 8. B
3. místo 9. C
4. místo 9. B
5. místo 9. A

Nejlepší běžci a běžkyně v jednotlivých kategoriích:

Třída	Čas	Jméno a příjmení
1. B	02:37,1	Lukáš Podhrázký
1. B	02:51,3	Simona Samková
3. B	02:10,9	Máριο Šarišský
3. B	02:30,8	Barbora Leitkepová
5. A	01:59,6	Jan Krejčí
5. A	02:18,3	Petra Králíková
7. B	04:36,8	Dominik Černý
7. A	02:10,5	Karolína Cébová
8. B	04:05	David Jeroušek
9. C	01:56,1	Aneta Triletá

*Redakční rada: Tereza Bauerová
Terezie Beňadíková
Petra Fukalová
Anna Kinclová
Alinka Mukumbu
Tereza Prokešová
Viola Průšová
Dominik Šroufek*